

Warszawa, 15 lipca 2025 r.

Warszawa 15 lipca 2025 roku

Dorota Korycińska

Ogólnopolska Federacja Onkologiczna

Dotyczy: projektu ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego (UD 207)

Szanowni Państwo,

organizacje pacjentów onkologicznych, zrzeszone w Ogólnopolskiej Federacji Onkologicznej z ogromnym zadowoleniem przyjęły informację o planowanych rozwiązaniach prawnych, których celem jest zapewnienie bezpieczeństwa pacjentów i osób zdrowych, manipulowanych i wykorzystywanych przez osoby bez uprawnień zawodowych do podejmowania ryzykownych decyzji dotyczących swojego zdrowia i życia.

Zauważamy jednocześnie, że wiele zapisów przedmiotowego projektu ustawy wymaga doprecyzowania, ponieważ pozostawienie zapisów w proponowanej formie może stanowić problem prawny oraz przynieść rozwiązania odwrotne od zamierzonych oraz ograniczyć wiele dobrych działań prowadzonych na rzecz utrzymania zdrowia.

Uprzejmie proszę o przyjęcie następujących uwag Ogólnopolskiej Federacji Onkologicznej:

1. *Rozdział 13c, Art.67zj.1 „Przez praktykę pseudomedyczną rozumie się:*

Podejmowanie działań służących zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia przez osobę niewykonującą zawodu medycznego.

- a. Zauważamy, że osoby niewykonujące zawodu medycznego często podejmują działania, wymienione w cytowanym artykule, przy czym działania te są uznane jako właściwe i oczekiwane przez interesariuszy zdrowia publicznego. Organizacje pacjentów namawiają osoby zdrowe i chore do prowadzenia zdrowego stylu życia, do realizowania badań profilaktycznych, szczepień ochronnych, uczą samobadania piersi/jąder, szkolą z zakładania protez, worków stomijnych, opasek uciskowych, wskazują korzyści wynikające ze zdrowego odżywiania się i aktywności fizycznej itd. Edukacja zdrowotna i profilaktyka to często podstawowy profil działalności wielu organizacji, w których pracownicy i wolontariusze nie mają wykształcenia medycznego.

Zapis, pozostawiony w obecnej formule uniemożliwi pomoc, oferowaną przez NGOsy milionom chorych Polaków.

- b. W przestrzeni publicznej znajdują się defibrylatory wraz z instrukcją ich użycia przez osoby niemedyczne. W świetle proponowanych przepisów każdy, kto nie jest medykiem na skutek użycia defibrylatora może być obciążony odpowiedzialnością karną, podobnie, jak w przypadku wentylacji mechanicznej, zakrzuszeń, masażu serca oraz zabezpieczania ran i urazów.
- c. Zapis jest również sprzeczny z założeniami edukacji zdrowotnej, prowadzonej w szkołach przez nauczycieli oraz wolontariuszy, prowadzących akcje edukacyjne zachęcające do szczepień, w tym HPV.
- d. Na rzecz promocji zdrowia oraz pomocy chorym działania pomocowe oraz wspierające chorych prowadzą też liczne grupy zawodowe: dietetycy, edukatorzy zdrowotni, fizjoterapeuci, psychologowie, trenerzy itd. Ich pomoc bywa nieoceniona, nie można też mówić o szkodliwości ich działań.

Eliminacja praktyk pseudomedycznych nie powinna ograniczać dobrych praktyk na rzecz zdrowia i jego promocji. Należy zdefiniować zakres kwalifikacji, które osoby niemedyczne oraz organizacje powinny spełniać, by bez przeszkód realizować cele statutowe.

2. W ustawie powinno być umieszczone pojęcie wiedzy medycznej, np. znajdujące się w uzasadnieniu, zgodne z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 października 2024 r. (V SA/Wa 153/24) „w doktrynie prawa przyjmuje się, że **wiedza medyczna stanowi rezultat badań naukowych, dlatego musi być jawnie ogłoszona, czyli podana publicznie do wiadomości celem oceny jej poprawności przez całe środowisko medyczne**”.
3. Istnieje brak spójności między klasyfikacją zawodów i specjalności (PKD) a projektem przedmiotowej ustawy. Kody zawodowe obejmują naturopatów, bioenergoterapeutów, chiropraktyków, wróżki itd. Sugerujemy analizę kodów we współpracy z Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. W obecnym obiegu prawnym znajdują się dwa przeciwstawne projekty aktów prawnych. Prawo powinno być spójne i czytelne, a oba projekty ustaw się wykluczają.
Jednocześnie zwracamy uwagę na brak odpowiedzialności zawodowej przedstawicieli zawodów paramedycznych (zgodnych z obowiązującymi kodami PKD).
Oczekujemy, żeby osoby, wykonujące zawody paramedyczne zgodne z kodami PKD ponosiły odpowiedzialność zawodową za swoje działania w obszarze zdrowia.
4. W projekcie analizowanej Ustawy brakuje wskazania, że praktyki pseudomedyczne prowadzą również lekarze, posiadający aktualne prawo wykonywania zawodu i ustawa ich również dotyczy. Jeżeli pkt. 5a i b art.67zj rozdz.13c dotyczy lekarzy z PWZ, należy to odpowiednio zaakcentować.

5. Dezinformacja medyczna jest szczególnie szkodliwa, jest obecna w mediach społecznościowych, dotyczy głównie szczepień ochronnych oraz zniechęcania do podejmowania lub kontynuowania leczenia, opartego na EBM.

Ogólnopolska Federacja Onkologiczna wyraża zadowolenie z faktu, że takie działania również objęte będą kontrolą RPP oraz konsekwencjami prawnymi. Nie widzimy kolizji z wolnością słowa, bowiem wolność słowa nie oznacza braku odpowiedzialności za słowa.

Dokument opracowały organizacje pacjentów, należące do Ogólnopolskiej Federacji Onkologicznej:

Stowarzyszenie Ruch Onkologiczny PARS

Fundacja Niebieski Motyl

Alivia Onkofundacja – Dodajemy odwagi!

Fundacja Rak'n'Roll. Wygraj Życie!

Fundacja OmeaLife. Rak piersi nie ogranicza

Fundacja Onkocafe – Razem Lepiej

Stowarzyszenie Neurofibromatozy Polska